

καργάρω

καργάρω, ρ. [<βενετ. cargar]. **1.** (για χώρους) γεμίζω μέχρι επάνω, καταλαμβάνω ασφυκτικά, υπερπληρώνω, υπερπληρώνομαι: «καργάρω το ποτήρι με κρασί || καργάρω το ρεζερβουάρ με βενζίνη || κάθε φορά που παίζει καλό έργο, καργάρει η αίθουσα από θεατές». **2.** παραφορτώνω: «καργάρισα το φορτηγό με εμπόρευμα». **3.** τεντώνω ή σφίγγω δυνατά: «καργάρω την τέντα || καργάρω το σκοινί». **4.** (για πρόσωπα) πίνω, ιδίως τρώω υπερβολικά, χορταίνω εντελώς: «κάθε φορά που μας κάνει τραπέζι, καργάρουμε για τρεις μέρες». Συνών. *τιγκάρω / φισκάρω*. **5.** εντείνω όλες μου τις δυνάμεις: «κι εκεί που ήταν όλοι μπροστά, καργάρισα το τρέξιμό μου και τους άφησα πίσω»·

- της τον κάργαρα (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο), (στη γλώσσα της αργκό) της επέβαλα βίαια τη σεξουαλική πράξη, πίεσα με δύναμη το πέος μου, ώστε να εισχωρήσει όλο μέσα στο αιδοίο της: «την ξάπλωσα στο κρεβάτι και ύστερα απ' τα προκαταρκτικά της τον κάργαρα και ούρλιαξε απ' τον πόνο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας